

3. Нагаєв В.М. Формування дослідницької компетентності майбутніх аграрних менеджерів в умовах управління навчально-творчою діяльністю студентів. *Теорія та методика професійної освіти*: електронне наукове фахове видання. 2017. № 13. С. 34-41. URL: <https://jrnl.ivet.edu.ua/index.php/3/issue/view/48/TMPO13>

4. Положення про організацію науково-дослідної роботи у Державному біотехнологічному університеті. Х. : ДБТУ, 2021. 27 с.

5. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 17.10.2021).

6. Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки. Розпорядження КМУ від 23 лютого 2022 р. № 286-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>

7. Султанова Л.Ю. Формування готовності студентів психолого-педагогічних факультетів до науково-дослідної діяльності: автореф. дис. ... канд. пед. наук. К. : МОН України, 2007. 22 с.

8. Шейко В.М., Кушнарєнко Н.М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності : підручник. 3-тє вид. К. : Знання-прес, 2003. 295 с.

ЛЬІН О.А., здобувач другого (магістерського) рівня ВО
Державний біотехнологічний університет, Україна
E-mail: aleksiliin12@gmail.com
Науковий керівник – д. пед. наук, професор В.М. Нагаєв

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ

Науково-технічний прогрес та суспільні перетворення вимагають від людини бути готовими до опанування нових, часто кардинально інших технологій. Мова йде перш за все про інформатизацію та цифровізацію. Проблема організації дистанційного навчання в умовах пандемії Covid-19, а також загострення військово-політичної ситуації вкотре довели необхідність впровадження елементів цифрового навчання в систему вищої освіти України.

Гуралюк А.Г. вважає, що під цифровізацією освіти слід розуміти «впровадження цифрових сервісів та технологій у педагогічний процес» [1]. У своєму дослідженні він стверджує, що інтерактивність, яка полягає у швидкій передачі інформації між суб'єктами освітнього процесу, є основною причиною, чому педагоги надають перевагу цифровізації навчання. На думку науковця, цифровізація освіти спрямована на її якісну перебудову, вона має забезпечувати ефективне застосування в навчальному процесі нових інструментів та інформаційних технологій, що, як наслідок, сприятиме «оцифруванню» освітнього процесу [1]. Погоджуємося з зазначеними твердженнями, передбачаємо появу нових можливостей для перепроєктування наявних методів і процесів, що застосовуються в освітньому процесі, завдяки його загальному реінжинірингу.

Зі свого боку Карплюк С.О. зазначає, що цифровізація сприяє спрощенню освітнього процесу, внаслідок чого він стає більш гнучким та пристосованим до сучасних вимог. У підсумку виникають сприятливі умови для виховання висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців [2]. При цьому варто додати, що ключовим стає рівень цифрової компетентності як педагога, так і здобувача вищої освіти. Необхідно розвивати цифрові навички невіддільно від розвитку професійних умінь.

Цифровізація також суттєво видозмінює взаємодію викладача та студента в процесі навчання, пристосування до нових умов вимагає певного часу та докладених зусиль. Постає питання зміни управління освітнім процесом, виникають нові актуальні вимоги до кожної з його сторін. Так, для студентів базовою вимогою стає можливість самостійно працювати з інформацією, вміти проводити її пошук, аналіз, давати їй власну оцінку, робити ґрунтовні висновки. Викладач же, на нашу думку, має вміло керувати інноваційним навчальним процесом, правильно спрямовувати освітньо-наукову діяльність студентів.

Науковці зазначають про необхідність орієнтуватися на новітні концепції освіти, поступово відходячи від традиційного підходу організації навчального процесу. Розвиток вищої освіти передусім вбачається в упровадженні «спільного навчання – навчання у співпраці, з гейміфікацією, що полягає в застосуванні ігрових елементів» [3]. Вважається, що це сприятиме підвищенню мотиваційної складової навчання, зростанню співпраці викладача та студента. Передбачення авторів вважаємо цілком слушними, зі свого боку пропонуємо в майбутньому застосовувати розгляд практичних кейсів у навчанні, а також залучати в освітній процес спеціальних освітніх робіт.

Арешонков В.Ю. також стверджує про потребу переходу від традиційного університету до цифрового, що полягатиме не лише у кількісному збільшенні науково-технічного забезпечення, а і в зміні цілей, пріоритетів, організаційної структури закладу. На думку науковця, можливим стане «поєднання окремих цифрових університетів у мережеві, для яких не існує політичних кордонів і географічних обмежень» [4]. Схильні погодитися з таким твердженням, передбачаємо загальну глобалізацію вищої освіти.

У стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 р. зазначено, що «Важливо реформувати систему освіти відповідно нових викликів. Очікуваним результатом реалізації Стратегії є створення сучасної ефективної системи вищої освіти, яка задовольняє потреби громадян, економіки та суспільства, має гідну репутацію та є конкурентоспроможною на внутрішньому та світовому ринку освітніх послуг» [5]. Відповідно це зумовлює реалізацію інноваційного освітнього середовища з використанням цифрових технологій, що забезпечуватиме ефективне досягнення цілей навчання. Складовими такої концептуальної моделі цифрової освіти, на нашу думку, мають бути:

- наявність широкої мережі комп'ютерних засобів навчання, електронного зв'язку та діагностичного апарату, що дасть змогу

максимально ефективно та інтерактивно використовувати час навчання;

- системне використання онлайн-навчання, можливість відвідувати онлайн заняття з інших місць та навіть країн за сферою спеціальності;

- глобалізація вищої освіти в умовах потенційно високого володіння іноземною мовою;

- високий рівень індивідуалізації навчання, що визначається можливістю вибору не лише дисциплін, але й методів, та організаційних форм засвоєння навчального матеріалу; організація гнучких навчальних процесів;

- створення партнерських відносин між викладачем та студентом, які полягають у повній довірі один до одного, взаємній зацікавленості, взаємній готовності до обміну досвідом, мотивації до саморозвитку і вдосконалення;

- розкриття творчого потенціалу професорсько-викладацького складу;

- залучення спеціальних освітніх роботів, які будуть слідувати заданій програмі викладання, не використовуючи імпровізаційні методи;

- навчання за інтерактивними технологіями, дидактичними іграми, практичними кейсами, а також за допомогою індивідуальних «коучів», які мають інноваційні знання у даній сфері та можуть поділитися досвідом;

- постійне удосконалення моделі навчального процесу на основі науково-педагогічних досліджень, адаптація до безперервних інноваційних змін у світі та суспільстві.

Бібліографічний список:

1. Гуралюк А.Г. Цифровізація як умова розвитку системи освіти. *Тенденція розвитку вищої освіти. Серія: Педагогічні науки.* 2021. № 13 (169). С. 3-8.

2. Карплюк С.О. Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі. *Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку:* Матеріали

методологічного семінару НАПН України (4 квітня 2019 р.). За ред. В. Кременя, О. Ляшенка. Київ, 2019. С. 188-197.

3. Маноїленко Н.В., Кононенко С.О., Крамаренко Н.М. Цифровізація освітнього процесу в умовах дистанційного навчання в закладах вищої освіти. *Наукові записки. Серія : Педагогічні науки*. 2021. (201), С. 108-112.

4. Арешонков В.Ю. Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. *Вісник НАПН України*. 2020. № 2. С. 1-6.

5. Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.02.2022 № 286-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-p#Text> (дата звернення: 15.11.2022).

КОЗЬЦЬКА Н.О., кандидат економічних наук, доцент
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
(Первомайський навчально-науковий інститут), Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7928-0268>
E-mail: kozitskaya_na@ukr.net

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ОБЛКОВЦІВ ЧЕРЕЗ ВПРОВАДЖЕННЯ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Сучасна підготовка майбутніх спеціалістів з обліку та оподаткування здійснюється в умовах жорсткої конкуренції, що вимагає постійного удосконалення системи їх професійної підготовки через впровадження інноваційних методів в освітній процес. Головним завданням системи вищої освіти є підготовка висококваліфікованих та конкурентоздатних фахівців, які мають набути у процесі навчання певних знань, умінь та навичок, а також оволодіти відповідними компетентностями та здатністю до самоосвіти.